

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

04. Το βιβλίο των τεσσάρων (04. Catukkanipāṭapāḷi)

3. Η τρίτη πεντηκοντάδα (3. Tatiyapañcāsakaṃ)

[AN 4.101-150, PTS 2.102-2.141]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

04. Το βιβλίο των τεσσάρων

3. Η τρίτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τα νέφη

1. Η πρώτη ομιλία για τα νέφη

101. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα σύννεφα. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που βροντά αλλά δεν βρέχει, αυτό που βρέχει αλλά δεν βροντά, αυτό που ούτε βροντά ούτε βρέχει, και αυτό που βροντά και βρέχει. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα σύννεφα. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που βροντά αλλά δεν βρέχει, αυτό που βρέχει αλλά δεν βροντά, αυτό που ούτε βροντά ούτε βρέχει, και αυτό που βροντά και βρέχει.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο βροντά αλλά δεν βρέχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο μιλά αλλά δεν πράττει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο βροντά αλλά δεν βρέχει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που βροντά αλλά δεν βρέχει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο βρέχει αλλά δεν βροντά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο πράττει αλλά δεν μιλά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο βρέχει αλλά δεν βροντά. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που βρέχει αλλά δεν βροντά· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ούτε βροντά ούτε βρέχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ούτε μιλά ούτε πράττει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ούτε βροντά ούτε βρέχει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που ούτε βροντά ούτε βρέχει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο βροντά και βρέχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο μιλά και πράττει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο βροντά και βρέχει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που βροντά και βρέχει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα που υπάρχουν στον κόσμο». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τα νέφη

102. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα σύννεφα. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που βροντά αλλά δεν βρέχει, αυτό που βρέχει αλλά δεν βροντά, αυτό που ούτε βροντά ούτε βρέχει, και αυτό που βροντά και βρέχει. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα σύννεφα. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που βροντά αλλά δεν βρέχει, αυτό που

βρέχει αλλά δεν βροντά, αυτό που ούτε βροντά ούτε βρέχει, και αυτό που βροντά και βρέχει.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο βροντά αλλά δεν βρέχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο βροντά αλλά δεν βρέχει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που βροντά αλλά δεν βρέχει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο βρέχει αλλά δεν βροντά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο βρέχει αλλά δεν βροντά. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που βρέχει αλλά δεν βροντά· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ούτε βροντά ούτε βρέχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ούτε εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ούτε βροντά ούτε βρέχει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που ούτε βροντά ούτε βρέχει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο βροντά και βρέχει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο βροντά και βρέχει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το σύννεφο που βροντά και βρέχει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με σύννεφα που υπάρχουν στον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη στάμνα

103. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις στάμνες. Ποιοι τέσσερις; Άδεια σκεπασμένη, γεμάτη ανοιχτή, άδεια ανοιχτή, γεμάτη σκεπασμένη - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις στάμνες. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με στάμνες στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Άδειο σκεπασμένο, γεμάτο ανοιχτό, άδειο ανοιχτό, γεμάτο σκεπασμένο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άδαιο και σκεπασμένο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άδαιο και σκεπασμένο. Όπως εκείνη, μοναχοί, η στάμνα που είναι άδεια και σκεπασμένη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι γεμάτο και ανοιχτό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι γεμάτο και ανοιχτό. Όπως εκείνη, μοναχοί, η στάμνα που είναι γεμάτη και ανοιχτή· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άδαιο και ανοιχτό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άδαιο και ανοιχτό. Όπως εκείνη, μοναχοί, η στάμνα που είναι άδεια και ανοιχτή· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι γεμάτο και σκεπασμένο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι γεμάτο και σκεπασμένο. Όπως εκείνη, μοναχοί, η στάμνα που είναι γεμάτη και σκεπασμένη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με στάμνες που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη λίμνη

104. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις λίμνες νερού. Ποιοι τέσσερις; Ρηχή με βαθιά λάμψη, βαθιά με ρηχή λάμψη, ρηχή με ρηχή λάμψη, βαθιά με βαθιά λάμψη - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις λίμνες νερού. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με λίμνες νερού στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ρηχό με βαθιά λάμψη, βαθύ με ρηχή λάμψη, ρηχό με ρηχή λάμψη, βαθύ με βαθιά λάμψη.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ρηχό με βαθιά λάμψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να

κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ρηχό με βαθιά λάμψη. Όπως εκείνη, μοναχοί, η λίμνη νερού ρηχή με βαθιά λάμψη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι βαθύ με ρηχή λάμψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι βαθύ με ρηχή λάμψη. Όπως εκείνη, μοναχοί, η λίμνη νερού βαθιά με ρηχή λάμψη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ρηχό με ρηχή λάμψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ρηχό με ρηχή λάμψη. Όπως εκείνη, μοναχοί, η λίμνη νερού ρηχή με ρηχή λάμψη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι βαθύ με βαθιά λάμψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι βαθύ με βαθιά λάμψη. Όπως εκείνη, μοναχοί, η λίμνη νερού βαθιά με βαθιά λάμψη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με λίμνες νερού που υπάρχουν στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το μάνγκο

105. «Υπάρχουν αυτά τα τέσσερα μάνγκο, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Άγουρο με χρώμα ώριμου, ώριμο με χρώμα άγουρου, άγουρο με χρώμα άγουρου, ώριμο με χρώμα ώριμου - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα μάνγκο. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με μάνγκο στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Άγουρος με χρώμα ώριμου, ώριμος με χρώμα άγουρου, άγουρος με χρώμα άγουρου, ώριμος με χρώμα ώριμου.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα ώριμου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα ώριμου. Όπως, μοναχοί, το μάνγκο είναι άγουρο με χρώμα ώριμου· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα άγουρου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα άγουρου. Όπως, μοναχοί, το μάνγκο είναι ώριμο με χρώμα άγουρου· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα άγουρου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγουρο με χρώμα άγουρου. Όπως, μοναχοί, το μάνγκο είναι άγουρο με χρώμα άγουρου· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα ώριμου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει εμπνευσμένο τρόπο στο να προχωρά μπροστά, στο να υποχωρεί, στο να κοιτάζει μπροστά, στο να κοιτάζει γύρω, στο να λυγίζει, στο να απλώνει, στο να φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ώριμο με χρώμα ώριμου. Όπως, μοναχοί, το μάνγκο είναι ώριμο με χρώμα ώριμου· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με μάνγκο που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για το μάνγκο

7. Η ομιλία για τον αρουαίο

107. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ποντίκια. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί, αυτό που κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι, αυτό που ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί, αυτό που και σκάβει λαγούμι και κατοικεί - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ποντίκια. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με ποντίκια στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί, αυτό που κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι, αυτό που

ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί, αυτό που και σκάβει λαγούμι και κατοικεί.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί. Όπως εκείνο, μοναχοί, το ποντίκι που σκάβει λαγούμι αλλά δεν κατοικεί· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι. Όπως εκείνο, μοναχοί, το ποντίκι που κατοικεί αλλά δεν σκάβει λαγούμι· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί. Όπως εκείνο, μοναχοί, το ποντίκι που ούτε σκάβει λαγούμι ούτε κατοικεί· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο σκάβει τρύπα και κατοικεί σε αυτήν; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο εκμανθάνει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο σκάβει τρύπα και κατοικεί σε αυτήν. Όπως εκείνο, μοναχοί, το ποντίκι σκάβει τρύπα και κατοικεί σε αυτήν· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με ποντίκια που υπάρχουν στον κόσμο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το βόδι

108. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα βόδια. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι, αυτό που είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι, αυτό που είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι, αυτό που δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα βόδια. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με βόδια στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς

το ξένο κοπάδι, αυτό που είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι, αυτό που είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι, αυτό που δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναστατώνει τη δική του συνέλευση, αλλά όχι την ξένη συνέλευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι. Όπως εκείνο, μοναχοί, το βόδι που είναι άγριο προς το δικό του κοπάδι αλλά όχι προς το ξένο κοπάδι· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναστατώνει την ξένη συνέλευση, αλλά όχι τη δική του συνέλευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι. Όπως εκείνο, μοναχοί, το βόδι που είναι άγριο προς το ξένο κοπάδι αλλά όχι προς το δικό του κοπάδι· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναστατώνει τη δική του συνέλευση και την ξένη συνέλευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι. Όπως εκείνο, μοναχοί, το βόδι που είναι άγριο και προς το δικό του κοπάδι και προς το ξένο κοπάδι· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν αναστατώνει ούτε τη δική του συνέλευση ούτε την ξένη συνέλευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι. Όπως εκείνο, μοναχοί, το βόδι που δεν είναι άγριο ούτε προς το δικό του κοπάδι ούτε προς το ξένο κοπάδι· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με βόδια που υπάρχουν στον κόσμο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το δέντρο

109. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα δέντρα. Ποιοι τέσσερις; Χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία, με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, με ουσία με συνοδεία με ουσία - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα δέντρα. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δέντρα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία, με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία, με ουσία με συνοδεία με ουσία.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα· και η ακολουθία του είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δέντρο χωρίς ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα· αλλά η ακολουθία του είναι ηθική, καλού χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι χωρίς ουσία με συνοδεία με ουσία. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δέντρο χωρίς ουσία με συνοδεία με

ουσία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα· αλλά η ακολουθία του είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δέντρο με ουσία με συνοδεία χωρίς ουσία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία με ουσία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα· και η ακολουθία του είναι ηθική, καλού χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι με ουσία με συνοδεία με ουσία. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δέντρο με ουσία με συνοδεία με ουσία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δέντρα που υπάρχουν στον κόσμο». Ένατη.

10. Η ομιλία για το δηλητηριώδες φίδι

110. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα δηλητηριώδη φίδια. Ποιοι τέσσερις; Αυτό με δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό, αυτό με τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται, αυτό με δηλητήριο που έρχεται και τρομερό, και αυτό χωρίς δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα δηλητηριώδη φίδια. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτά τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δηλητηριώδη φίδια στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό με δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό, αυτό με τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται, αυτό με δηλητήριο που έρχεται και τρομερό, και αυτό χωρίς δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Αλλά η οργή του δεν υπολανθάνει για πολύ καιρό. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δηλητηριώδες φίδι με δηλητήριο που έρχεται αλλά όχι τρομερό· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν οργίζεται βέβαια συχνά. Και η οργή του υπολανθάνει για πολύ καιρό. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δηλητηριώδες φίδι με τρομερό δηλητήριο αλλά όχι που έρχεται· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται και τρομερό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Και η οργή του υπολανθάνει για πολύ καιρό. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει δηλητήριο που έρχεται και τρομερό. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δηλητηριώδες φίδι με δηλητήριο που έρχεται και τρομερό· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο δεν έχει ούτε δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν οργίζεται βέβαια συχνά. Αλλά η οργή του δεν υπολανθάνει για πολύ καιρό. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο δεν έχει ούτε δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό. Όπως εκείνο, μοναχοί, το δηλητηριώδες φίδι

χωρίς δηλητήριο που έρχεται ούτε τρομερό· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα παρόμοια με δηλητηριώδη φίδια που υπάρχουν στον κόσμο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των σύννεφων πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο σύννεφα, στάμνα-νερό, δύο λίμνες είναι, μάνγκο·
ποντίκια, βόδια, δέντρα, με δηλητηριώδες φίδι αυτά τα δέκα.

2. Το κεφάλαιο για τον Κέσι

1. Η ομιλία για τον Κέσι

111. Τότε ο Κεσί, ο ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα, πλησίασε τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Κεσί, τον ηνίοχο αλόγων προς δάμασμα, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Εσύ, Κεσί, είσαι γνωστός ως ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα. Πώς όμως εσύ, Κεσί, εκπαιδεύεις το άλογο προς δάμασμα;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, εκπαιδεύω το άλογο προς δάμασμα και με λειότητα, και με σκληρότητα, και με λειότητα και σκληρότητα». «Αν, Κεσί, το άλογο προς δάμασμα δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με σκληρότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα και σκληρότητα, τι του κάνεις;» «Αν, σεβάσμιε κύριε, το άλογο προς δάμασμα δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με σκληρότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα και σκληρότητα· το σκοτώνω, σεβάσμιε κύριε. Για ποιο λόγο; Για να μην υπάρξει κακή φήμη για την οικογένεια του δασκάλου μου».

«Ο Ευλογημένος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν. Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος εκπαιδεύει τον άνθρωπο που πρέπει να εκπαιδευτεί;» «Εγώ, Κεσί, εκπαιδεύω τον άνθρωπο που πρέπει να εκπαιδευτεί και με λειότητα, και με σκληρότητα, και με λειότητα και σκληρότητα. Εδώ αυτό, Κεσί, στη λειότητα: έτσι είναι η καλή σωματική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της καλής σωματικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η καλή λεκτική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της καλής λεκτικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η καλή νοητική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της καλής νοητικής συμπεριφοράς· έτσι είναι οι θεοί, έτσι είναι οι άνθρωποι. Εδώ αυτό, Κεσί, στη σκληρότητα: έτσι είναι η κακή σωματική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της κακής σωματικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η κακή λεκτική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της κακής λεκτικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η κακή νοητική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της κακής νοητικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η κόλαση, έτσι είναι το ζωικό βασίλειο, έτσι είναι η σφαίρα των φαντασμάτων».

«Εδώ αυτό, Κεσί, στη λειότητα και σκληρότητα: έτσι είναι η καλή σωματική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της καλής σωματικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η κακή σωματική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της κακής σωματικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η καλή λεκτική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της καλής λεκτικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η κακή λεκτική συμπεριφορά, έτσι είναι το

επακόλουθο της κακής λεκτικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η καλή νοητική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της καλής νοητικής συμπεριφοράς· έτσι είναι η κακή νοητική συμπεριφορά, έτσι είναι το επακόλουθο της κακής νοητικής συμπεριφοράς· έτσι είναι οι θεοί, έτσι είναι οι άνθρωποι, έτσι είναι η κόλαση, έτσι είναι το ζωικό βασίλειο, έτσι είναι η σφαίρα των φαντασμάτων».

«Αν, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που πρέπει να εκπαιδευτεί δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με σκληρότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα και σκληρότητα, τι του κάνει ο Ευλογημένος;» «Αν, Κεσί, ο άνθρωπος που πρέπει να εκπαιδευτεί δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με σκληρότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα και σκληρότητα, τον σκοτώνω, Κεσί». «Όμως, σεβάσμιε κύριε, ο φόνος έμβιων όντων δεν επιτρέπεται στον Ευλογημένο. Και όμως ο Ευλογημένος λέει έτσι: 'Τον σκοτώνω, Κεσί'!» «Αλήθεια, Κεσί! Ο φόνος έμβιων όντων δεν επιτρέπεται στον Τατχάγκατα. Αλλά όμως, όποιος άνθρωπος που πρέπει να εκπαιδευτεί δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με σκληρότητα, δεν υποτάσσεται στην εκπαίδευση με λειότητα και σκληρότητα, ο Τατχάγκατα θεωρεί ότι δεν πρέπει να του μιλήσει, δεν πρέπει να τον καθοδηγήσει, ούτε οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν. Αυτή είναι δολοφονία, Κεσί, στη διαγωγή των ευγενών - όταν ο Τατχάγκατα θεωρεί ότι δεν πρέπει να του μιλήσει, δεν πρέπει να τον καθοδηγήσει, ούτε οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν, να τον καθοδηγήσουν».

«Αυτός λοιπόν σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, είναι καταστραμμένος -αυτός που ο Τατχάγκατα θεωρεί ότι δεν πρέπει να του μιλήσει ούτε να τον νουθετήσει, και ούτε οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή θεωρούν ότι πρέπει να του μιλήσουν ή να τον νουθετήσουν». Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε, θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ταχύτητα

112. «Με τέσσερις ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθαρόαιμο άλογο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. Ποιες τέσσερις; Με την εντιμότητα, με την ταχύτητα, με την υπομονή, με την πραότητα - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθαρόαιμο άλογο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά.

Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποιες τέσσερις; Με την εντιμότητα, με την ταχύτητα, με την υπομονή, με την πραότητα - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο».

Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το βούκεντρο

113. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα καλά καθάραιμα άλογα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιος καλός καθάραιμος άλογο βλέποντας τη σκιά του βουκέντρου συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία - 'Τι άραγε θα με κάνει να κάνω σήμερα ο ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα, τι θα επανορθώσω;' Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο καλό καθάραιμο άλογο που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο δεν συγκινείται βέβαια βλέποντας τη σκιά του βουκέντρου, δεν περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία, αλλά όμως τρυπημένο με τρύπημα στην τρίχα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία - 'Τι άραγε θα με κάνει να κάνω σήμερα ο ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα, τι θα επανορθώσω;' Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο καλό καθάραιμο άλογο που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο δεν συγκινείται βέβαια βλέποντας τη σκιά του βουκέντρου, δεν περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία, ούτε τρυπημένο με τρύπημα στην τρίχα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία, αλλά όμως τρυπημένο με τρύπημα στο δέρμα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία - 'Τι άραγε θα με κάνει να κάνω σήμερα ο ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα, τι θα επανορθώσω;' Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο καλό καθάραιμο άλογο που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο δεν συγκινείται βέβαια βλέποντας τη σκιά του βουκέντρου, δεν περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία, ούτε τρυπημένο με τρύπημα στην τρίχα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία, ούτε τρυπημένο με τρύπημα στο δέρμα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία, αλλά όμως τρυπημένο με τρύπημα στο κόκαλο συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία - 'Τι άραγε θα με κάνει να κάνω σήμερα ο ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα, τι θα επανορθώσω;' Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άλογο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο καλό καθάραιμο άλογο που υπάρχει στον κόσμο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα καλά καθάραιμα άλογα που υπάρχουν στον κόσμο.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις καλοί καθάραιμοι άνθρωποι στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιος καλός καθάραιμος άνθρωπος ακούει - 'Σε τάδε χωριό ή κωμόπολη μια γυναίκα ή ένας άνδρας υποφέρει ή πέθανε'. Αυτός εξαιτίας αυτού συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία. Συγκινημένος αγωνίζεται συνετά. Αποφασισμένος με το σώμα πραγματοποιεί την υπέρτατη αλήθεια, και με τη σοφία τη διαπερνά και τη βλέπει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το καλό καθάραιμο άλογο βλέποντας τη σκιά του βουκέντρου συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτός ο καλός καθάραιμος άνθρωπος. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άνθρωπος υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος καλός καθάραιμος άνθρωπος που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθάραιμος άνθρωπος δεν ακούει βέβαια - 'σε τάδε χωριό ή κωμόπολη μια γυναίκα ή ένας άνδρας υποφέρει ή πέθανε', αλλά ο ίδιος βλέπει γυναίκα ή άνδρα που υποφέρει ή πέθανε. Αυτός εξαιτίας αυτού

συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία. Συγκινημένος αγωνίζεται συνετά. Αποφασισμένος με το σώμα πραγματοποιεί την υπέρτατη αλήθεια, και με τη σοφία τη διαπερνά και τη βλέπει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το καλό καθαρόαιμο άλογο που τρυπήθηκε στην τρίχα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτός ο καλός καθαρόαιμος άνθρωπος. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος δεν ακούει βέβαια - 'σε τάδε χωριό ή κωμόπολη μια γυναίκα ή ένας άνδρας υποφέρει ή πέθανε', ούτε ο ίδιος βλέπει γυναίκα ή άνδρα που υποφέρει ή πέθανε, αλλά συγγενής του ή ομόαιμός του υποφέρει ή πέθανε. Αυτός εξαιτίας αυτού συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία. Συγκινημένος αγωνίζεται συνετά. Αποφασισμένος με το σώμα πραγματοποιεί την υπέρτατη αλήθεια, και με τη σοφία τη διαπερνά και τη βλέπει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το καλό καθαρόαιμο άλογο που τρυπήθηκε στο δέρμα συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτός ο καλός καθαρόαιμος άνθρωπος. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος δεν ακούει βέβαια - 'σε τάδε χωριό ή κωμόπολη μια γυναίκα ή ένας άνδρας υποφέρει ή πέθανε', ούτε ο ίδιος βλέπει γυναίκα ή άνδρα που υποφέρει ή πέθανε, ούτε συγγενής του ή ομόαιμός του υποφέρει ή πέθανε, αλλά ο ίδιος πλήττεται από σωματικά αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, πικρά, δυσάρεστα, αηδή, που αφαιρούν τη ζωή. Αυτός εξαιτίας αυτού συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία. Συγκινημένος αγωνίζεται συνετά. Αποφασισμένος με το σώμα πραγματοποιεί την υπέρτατη αλήθεια, και με τη σοφία τη διαπερνά και τη βλέπει. Όπως εκείνο, μοναχοί, το καλό καθαρόαιμο άλογο που τρυπήθηκε στο κόκαλο συγκινείται, περιπίπτει σε επείγουσα ανησυχία· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτός ο καλός καθαρόαιμος άνθρωπος. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος καλός καθαρόαιμος άνθρωπος που υπάρχει στον κόσμο. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις καλοί καθαρόαιμοι άνθρωποι που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον ελέφαντα

114. «Με τέσσερις ιδιότητες προικισμένος, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά γίνεται άξιος για βασιλιά, χρήσιμος για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά ακούει και σκοτώνει και υπομένει και πηγαίνει.

«Και πώς, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά ακούει; Εδώ, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά, ό,τι τον κάνει να κάνει ο εκπαιδευτής ελεφάντων προς δάμασμα - είτε το έχει κάνει πριν είτε δεν το έχει κάνει πριν - αυτό, αφού δείξει ενδιαφέρον, αφού δώσει προσοχή, αφού συγκεντρώσει όλο τον νου, ακούει με προσεκτικό αυτί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά ακούει.

«Και πώς, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά σκοτώνει; Εδώ, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά που έχει πάει στη μάχη σκοτώνει και ελέφαντα, σκοτώνει και αναβάτη ελέφαντα, σκοτώνει και άλογο, σκοτώνει και αναβάτη αλόγου, σκοτώνει και άρμα,

σκοτώνει και αρματηλάτη, σκοτώνει και πεζό. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά σκοτώνει.

«Και πώς, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά υπομένει; Εδώ, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά που έχει πάει στη μάχη είναι υπομονετικός στα χτυπήματα από ακόντια, στα χτυπήματα από σπαθιά, στα χτυπήματα από βέλη, στα χτυπήματα από τσεκούρια, στους ήχους από τύμπανα, μικρά τύμπανα, κόχλους και ντιντίμους. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά υπομένει.

«Και πώς, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά πηγαίνει; Εδώ, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά, σε όποια κατεύθυνση τον στέλνει ο εκπαιδευτής ελεφάντων προς δάμασμα - είτε έχει πάει πριν είτε δεν έχει πάει πριν -εκεί πηγαίνει γρήγορα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά πηγαίνει. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες προικισμένος, μοναχοί, ο ελέφαντας του βασιλιά γίνεται άξιος για βασιλιά, χρήσιμος για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά.

Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ακούει και σκοτώνει και υπομένει και πηγαίνει.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός ακούει; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός όταν διδάσκεται η Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, αφού δείξει ενδιαφέρον, αφού δώσει προσοχή, αφού συγκεντρώσει όλο τον νου, ακούει τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός ακούει.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός σκοτώνει; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν αποδέχεται τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση· τον εγερθέντα λογισμό του θυμού... κ.λπ... τον εγερθέντα λογισμό της βίας... κ.λπ... δεν αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις σκοτώνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός σκοτώνει.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι υπομονετικός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι υπομονετικός στο κρύο και τη ζέστη, στην πείνα και τη δίψα, στην επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, στους κακόβουλους και προσβλητικούς τρόπους ομιλίας· είναι από τη φύση του ανεκτικός στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι υπομονετικός.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός πηγαίνει; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός σε αυτή την κατεύθυνση που δεν έχει πάει πριν σε αυτή τη μακρά περίοδο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα, εκεί πηγαίνει γρήγορα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός πηγαίνει. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη θέση

115. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι καταστάσεις. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, κατάσταση δυσάρεστη να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε βλάβη. Υπάρχει, μοναχοί, κατάσταση δυσάρεστη να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε όφελος. Υπάρχει, μοναχοί, κατάσταση ευχάριστη να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε βλάβη. Υπάρχει, μοναχοί, κατάσταση ευχάριστη να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε όφελος.

«Εκεί, μοναχοί, αυτή η κατάσταση που είναι δυσάρεστη να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε βλάβη - αυτή, μοναχοί, η κατάσταση θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνει και για τους δύο λόγους. Αυτή η κατάσταση που είναι δυσάρεστη να γίνει· και γι' αυτό θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνει. Αυτή η κατάσταση που γινόμενη οδηγεί σε βλάβη· και γι' αυτό θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνει. Αυτή, μοναχοί, η κατάσταση θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνει και για τους δύο λόγους.

«Εκεί, μοναχοί, αυτή η κατάσταση που είναι δυσάρεστη να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε όφελος - σε αυτή, μοναχοί, την κατάσταση πρέπει να γίνει γνωστός ο αδαής και ο σοφός στη δύναμη του ανθρώπου, στην ενεργητικότητα του ανθρώπου, στην προσπάθεια του ανθρώπου. Ο αδαής, μοναχοί, δεν σκέφτεται έτσι - 'αν και αυτή η κατάσταση είναι δυσάρεστη να γίνει· ωστόσο αυτή η κατάσταση γινόμενη οδηγεί σε όφελος'. Αυτός δεν κάνει εκείνη την κατάσταση. Σε αυτόν εκείνη η κατάσταση μη γινόμενη οδηγεί σε βλάβη. Ο σοφός όμως, μοναχοί, σκέφτεται έτσι - 'αν και αυτή η κατάσταση είναι δυσάρεστη να γίνει· ωστόσο αυτή η κατάσταση γινόμενη οδηγεί σε όφελος'. Αυτός κάνει εκείνη την κατάσταση. Σε αυτόν εκείνη η κατάσταση γινόμενη οδηγεί σε όφελος.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτή η κατάσταση που είναι ευχάριστο να γίνει· και αυτή γινόμενη οδηγεί σε βλάβη - και σε αυτή την κατάσταση, μοναχοί, ο αδαής και ο σοφός πρέπει να γίνουν γνωστοί στη δύναμη του ανθρώπου, στην ενεργητικότητα του ανθρώπου, στην προσπάθεια του ανθρώπου. Ο αδαής, μοναχοί, δεν σκέφτεται έτσι - 'αν και αυτή η κατάσταση είναι ευχάριστο να γίνει· ωστόσο αυτή η κατάσταση όταν γίνεται οδηγεί σε βλάβη'. Αυτός κάνει εκείνη την κατάσταση. Σε αυτόν εκείνη η κατάσταση που γίνεται οδηγεί σε βλάβη. Ο σοφός όμως, μοναχοί, σκέφτεται έτσι - 'αν και αυτή η κατάσταση είναι ευχάριστο να γίνει· ωστόσο αυτή η κατάσταση όταν γίνεται οδηγεί σε βλάβη'. Αυτός δεν κάνει εκείνη την κατάσταση. Σε αυτόν εκείνη η κατάσταση που δεν γίνεται οδηγεί σε όφελος.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτή η κατάσταση που είναι ευχάριστο να γίνει, και αυτή όταν γίνεται οδηγεί σε όφελος - αυτή η κατάσταση, μοναχοί, θεωρεί ότι πρέπει να γίνει και για τους δύο λόγους. Αυτή η κατάσταση που είναι ευχάριστο να γίνει, και γι' αυτό θεωρεί ότι πρέπει να γίνει· αυτή η κατάσταση που όταν γίνεται οδηγεί σε όφελος, και γι' αυτό θεωρεί ότι πρέπει να γίνει. Αυτή η κατάσταση, μοναχοί, θεωρεί ότι πρέπει να γίνει και για τους δύο λόγους. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις καταστάσεις». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την επιμέλεια

116. «Σε τέσσερις θέσεις, μοναχοί, πρέπει να υπάρχει επιμέλεια. Ποιες τέσσερις; Εγκαταλείψτε, μοναχοί, την κακή σωματική συμπεριφορά, αναπτύσσετε την καλή σωματική συμπεριφορά· και σε αυτό μην αμελείτε. Εγκαταλείψτε, μοναχοί, την κακή λεκτική συμπεριφορά, αναπτύσσετε την καλή λεκτική συμπεριφορά· και σε αυτό μην αμελείτε. Εγκαταλείψτε, μοναχοί, την κακή νοητική συμπεριφορά, αναπτύσσετε την

καλή νοητική συμπεριφορά· και σε αυτό μην αμελείτε. Εγκαταλείψτε, μοναχοί, τη λανθασμένη άποψη, αναπτύσσετε την ορθή άποψη· και σε αυτό μην αμελείτε.

«Όταν λοιπόν, μοναχοί, σε έναν μοναχό η κακή σωματική συμπεριφορά έχει εγκαταλειφθεί και η καλή σωματική συμπεριφορά έχει αναπτυχθεί, η κακή λεκτική συμπεριφορά έχει εγκαταλειφθεί και η καλή λεκτική συμπεριφορά έχει αναπτυχθεί, η κακή νοητική συμπεριφορά έχει εγκαταλειφθεί και η καλή νοητική συμπεριφορά έχει αναπτυχθεί, η λανθασμένη άποψη έχει εγκαταλειφθεί και η ορθή άποψη έχει αναπτυχθεί, αυτός δεν φοβάται τον θάνατο που αφορά τη μελλοντική ζωή». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη διαφύλαξη

117. «Σε τέσσερις, μοναχοί, καταστάσεις από τον ίδιο τον εαυτό η επιμέλεια, η μνήμη και η διαφύλαξη της συνείδησης πρέπει να γίνει. Σε ποιες τέσσερις; 'Ας μην παθιαστεί η συνείδησή μου με φαινόμενα που προκαλούν πάθος' - από τον ίδιο τον εαυτό η επιμέλεια, η μνήμη και η διαφύλαξη της συνείδησης πρέπει να γίνει. 'Ας μην εξοργιστεί η συνείδησή μου με φαινόμενα που προκαλούν μίσος' - από τον ίδιο τον εαυτό η επιμέλεια, η μνήμη και η διαφύλαξη της συνείδησης πρέπει να γίνει. 'Ας μην παραπλανηθεί η συνείδησή μου με φαινόμενα που προκαλούν αυταπάτη' - από τον ίδιο τον εαυτό η επιμέλεια, η μνήμη και η διαφύλαξη της συνείδησης πρέπει να γίνει. 'Ας μην μεθύσει η συνείδησή μου με φαινόμενα που προκαλούν μέθη' - από τον ίδιο τον εαυτό η επιμέλεια, η μνήμη και η διαφύλαξη της συνείδησης πρέπει να γίνει.

«Όταν λοιπόν, μοναχοί, σε έναν μοναχό η συνείδηση δεν παθιάζεται με φαινόμενα που προκαλούν πάθος επειδή είναι χωρίς πάθος, η συνείδηση δεν εξοργίζεται με φαινόμενα που προκαλούν μίσος επειδή είναι χωρίς μίσος, η συνείδηση δεν παραπλανάται με φαινόμενα που προκαλούν αυταπάτη επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, η συνείδηση δεν μεθά με φαινόμενα που προκαλούν μέθη επειδή είναι χωρίς μέθη, αυτός δεν φοβάται, δεν τρέμει, δεν σείεται, δεν περιπίπτει σε τρόμο, ούτε ακολουθεί εξαιτίας των λόγων των ασκητών». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα πράγματα που προκαλούν συγκίνηση

118. «Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις τόποι, μοναχοί, που αξίζει να δει και που προκαλούν συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. Ποιες τέσσερις; "Εδώ γεννήθηκε ο Τατχάγκατα", μοναχοί, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. "Εδώ ο Τατχάγκατα αφυπνίστηκε πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση", μοναχοί, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. "Εδώ ο Τατχάγκατα έθεσε σε κίνηση τον ανυπέρβλητο τροχό της Διδασκαλίας", μοναχοί, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. "Εδώ ο Τατχάγκατα επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης", μοναχοί, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις τόποι που αξίζει να δει και που προκαλούν συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον φόβο

119. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι φόβοι. Ποιες τέσσερις; Ο φόβος της γέννησης, ο φόβος του γήρατος, ο φόβος της ασθένειας, ο φόβος του θανάτου - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις φόβοι». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον φόβο (δεύτερη)

120. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι φόβοι. Ποιες τέσσερις; Ο φόβος της φωτιάς, ο φόβος του νερού, ο φόβος του βασιλιά, ο φόβος των κλεφτών - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις φόβοι». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Κέσι δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κεσί, ταχύτητα και βούκεντρο, ερπετό με θέση πέμπτο·
επιμέλεια και διαφύλαξη, συγκινητικά και δύο φόβοι.

3. Το κεφάλαιο για τους κινδύνους

1. Η ομιλία για την αυτοεπίκριση

121. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι φόβοι. Ποιες τέσσερις; Ο φόβος της αυτοεπίκρισης, ο φόβος της επίκρισης από τους άλλους, ο φόβος της τιμωρίας, ο φόβος του κακού προορισμού.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο φόβος της αυτοεπίκρισης; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκέφτεται έτσι - 'Αν εγώ συμπεριφερόμουν με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφερόμουν με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφερόμουν με κακή νοητική συμπεριφορά, τι θα με εμπόδιζε ο εαυτός μου να μην με επικρίνει σχετικά με την ηθική;' Αυτός φοβούμενος τον φόβο της αυτοεπίκρισης, εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή σωματική συμπεριφορά, εγκαταλείποντας την κακή λεκτική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή λεκτική συμπεριφορά, εγκαταλείποντας την κακή νοητική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή νοητική συμπεριφορά, διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, φόβος της αυτοεπίκρισης.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο φόβος της επίκρισης από τους άλλους; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκέφτεται έτσι - 'Αν εγώ συμπεριφερόμουν με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφερόμουν με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφερόμουν με κακή νοητική συμπεριφορά, τι θα με εμπόδιζε οι άλλοι να μην με επικρίνουν σχετικά με την ηθική;' Αυτός φοβούμενος τον φόβο της επίκρισης από τους άλλους, εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή σωματική συμπεριφορά, εγκαταλείποντας την κακή λεκτική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή λεκτική συμπεριφορά, εγκαταλείποντας την κακή νοητική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή νοητική συμπεριφορά, διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, φόβος της επίκρισης από τους άλλους.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο φόβος της τιμωρίας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος βλέπει τους βασιλιάδες να πιάνουν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, και να του επιβάλλουν διάφορα βασανιστήρια· τον μαστιγώνουν με μαστίγια, τον χτυπούν με βέργες, τον χτυπούν με ρόπαλα, του κόβουν το χέρι, του κόβουν το πόδι, του κόβουν χέρια και πόδια, του κόβουν το αυτί, του κόβουν τη μύτη, του κόβουν αυτιά και μύτη, του κάνουν το

βασανιστήριο του καυτού χυλού, του κάνουν το βασανιστήριο του κοχυλιού, του κάνουν το βασανιστήριο του στόματος του Ράχου, του κάνουν το βασανιστήριο του φλεγόμενου στεφανιού, του κάνουν το βασανιστήριο του φλεγόμενου χεριού, του κάνουν το βασανιστήριο των λωρίδων χόρτου, του κάνουν το βασανιστήριο του φλοιώδους ενδύματος, του κάνουν το βασανιστήριο της αντιλόπης, του κάνουν το βασανιστήριο του αγκιστριού κρέατος, του κάνουν το βασανιστήριο του νομίσματος, του κάνουν το βασανιστήριο του καυστικού τριψίματος, του κάνουν το βασανιστήριο του περιστρεφόμενου πασσάλου, του κάνουν το βασανιστήριο του αχυρένιου καθίσματος, τον περιχύνουν με καυτό λάδι, τον δίνουν στα σκυλιά να τον φάνε, τον καρφώνουν ζωντανό σε παλούκι, του κόβουν το κεφάλι με σπαθί.

«Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Εξαιτίας τέτοιων κακών πράξεων οι βασιλιάδες πιάνουν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, και του επιβάλλουν διάφορα βασανιστήρια· τον μαστιγώνουν με μαστίγια... κ.λπ... του κόβουν το κεφάλι με σπαθί· αν κι εγώ έκανα μια τέτοια κακόβουλη πράξη, κι εμένα οι βασιλιάδες θα με έπιαναν και θα μου επέβαλλαν τέτοια διάφορα βασανιστήρια· θα με μαστίγωναν με μαστίγια, θα με χτυπούσαν με βέργες, θα με χτυπούσαν με ρόπαλα, θα μου έκοβαν το χέρι, θα μου έκοβαν το πόδι, θα μου έκοβαν χέρια και πόδια, θα μου έκοβαν το αυτί, θα μου έκοβαν τη μύτη, θα μου έκοβαν αυτιά και μύτη, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του καυτού χυλού, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του κοχυλιού· θα μου έκαναν το βασανιστήριο του στόματος του Ράχου, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του φλεγόμενου στεφανιού, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του φλεγόμενου χεριού, θα μου έκαναν το βασανιστήριο των λωρίδων χόρτου, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του φλοιώδους ενδύματος, θα μου έκαναν το βασανιστήριο της αντιλόπης, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του αγκιστριού κρέατος, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του νομίσματος, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του καυστικού τριψίματος, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του περιστρεφόμενου πασσάλου, θα μου έκαναν το βασανιστήριο του αχυρένιου καθίσματος, θα με περιέχυναν με καυτό λάδι, θα με έδιναν στα σκυλιά να με φάνε, θα με κάρφωναν ζωντανό σε παλούκι, θα μου έκοβαν το κεφάλι με σπαθί'. Αυτός φοβούμενος τον φόβο της τιμωρίας δεν περιφέρεται αρπάζοντας την περιουσία των άλλων. Εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά... κ.λπ... διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, φόβος της τιμωρίας.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο φόβος του κακού προορισμού; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκέφτεται έτσι - 'Η κακή σωματική συμπεριφορά έχει κακό επακόλουθο στη μελλοντική ζωή, η κακή λεκτική συμπεριφορά έχει κακό επακόλουθο στη μελλοντική ζωή, η κακή νοητική συμπεριφορά έχει κακό επακόλουθο στη μελλοντική ζωή. Αν εγώ συμπεριφερόμουν με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφερόμουν με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφερόμουν με κακή νοητική συμπεριφορά, τι θα με εμπόδιζε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθώ στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση;' Αυτός φοβούμενος τον φόβο του κακού προορισμού, εγκαταλείποντας την κακή σωματική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή σωματική συμπεριφορά, εγκαταλείποντας την κακή λεκτική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή λεκτική συμπεριφορά, εγκαταλείποντας την κακή νοητική συμπεριφορά αναπτύσσει την καλή νοητική συμπεριφορά, διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, φόβος του κακού προορισμού. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις φόβοι». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον κίνδυνο των κυμάτων

122. «Αυτοί οι τέσσερις κίνδυνοι, μοναχοί, πρέπει να αναμένονται από κάποιον που κατεβαίνει στο νερό. Ποιες τέσσερις; Ο κίνδυνος από τα κύματα, ο κίνδυνος από τους κροκόδειλους, ο κίνδυνος από τις δίνες, ο κίνδυνος από τους καρχαρίες - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κίνδυνοι που πρέπει να αναμένονται από κάποιον που κατεβαίνει στο νερό. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις κίνδυνοι πρέπει να αναμένονται για κάποιον γιο καλής οικογένειας εδώ που έχει αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ποιες τέσσερις; Ο κίνδυνος από τα κύματα, ο κίνδυνος από τους κροκόδειλους, ο κίνδυνος από τις δίνες, ο κίνδυνος από τους καρχαρίες.

«Και ποιος είναι, μοναχοί, ο κίνδυνος από τα κύματα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος γιος καλής οικογένειας με πίστη εγκαταλείπει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή - 'Είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσaréσκεια, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρξιακό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο· ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου'! Αυτόν που έχει αναχωρήσει έτσι, οι σύντροφοι στην άγια ζωή τον προτρέπουν, τον καθοδηγούν - 'έτσι πρέπει να προχωράς, έτσι πρέπει να οπισθοχωρείς, έτσι πρέπει να κοιτάς μπροστά, έτσι πρέπει να κοιτάς γύρω, έτσι πρέπει να μαζεύεις τα μέλη σου, έτσι πρέπει να τα τεντώνεις, έτσι πρέπει να φοράς τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα'. Αυτός σκέφτεται: 'Εμείς πριν, όταν ήμασταν οικογενειάρχες, προτρέπαμε άλλους, καθοδηγούσαμε. Αυτοί όμως, σαν γιοι μου θα έλεγα, σαν εγγονοί μου θα έλεγα, θεωρούν ότι πρέπει να με προτρέπουν, να με καθοδηγούν'. Αυτός θυμωμένος και δυσανεκτός, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που φοβήθηκε τον κίνδυνο από τα κύματα, αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση, επέστρεψε σε κατώτερη ζωή. 'Κίνδυνος από τα κύματα', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για την οργή και το άγχος. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο κίνδυνος από τα κύματα.

«Και ποιος είναι, μοναχοί, ο κίνδυνος από τους κροκόδειλους; Εδώ, μοναχοί, κάποιος γιος καλής οικογένειας με πίστη εγκαταλείπει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή - 'Είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσaréσκεια, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρξιακό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο· ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου'! Αυτόν που έχει αναχωρήσει έτσι, οι σύντροφοι στην άγια ζωή τον προτρέπουν, τον καθοδηγούν - 'αυτό πρέπει να το τρώς, αυτό δεν πρέπει να το τρώς· αυτό πρέπει να το καταναλώνεις, αυτό δεν πρέπει να το καταναλώνεις· αυτό πρέπει να το γεύεσαι, αυτό δεν πρέπει να το γεύεσαι· αυτό πρέπει να το πίνεις, αυτό δεν πρέπει να το πίνεις· το επιτρεπτό πρέπει να το τρώς, το ανεπίτρεπτο δεν πρέπει να το τρώς· το επιτρεπτό πρέπει να το καταναλώνεις, το ανεπίτρεπτο δεν πρέπει να το καταναλώνεις· το επιτρεπτό πρέπει να το γεύεσαι, το ανεπίτρεπτο δεν πρέπει να το γεύεσαι· το επιτρεπτό πρέπει να το πίνεις, το ανεπίτρεπτο δεν πρέπει να το πίνεις· την κατάλληλη ώρα πρέπει να τρώς, την ακατάλληλη ώρα δεν πρέπει να τρώς· την κατάλληλη ώρα πρέπει να καταναλώνεις, την ακατάλληλη ώρα δεν πρέπει να καταναλώνεις· την κατάλληλη ώρα πρέπει να γεύεσαι, την ακατάλληλη ώρα δεν πρέπει να γεύεσαι· την κατάλληλη ώρα πρέπει να πίνεις, την ακατάλληλη ώρα δεν πρέπει να πίνεις'. Αυτός σκέφτεται: 'Εμείς πριν,

όταν ήμασταν οικογενειάρχες, ό,τι θέλαμε αυτό τρώγαμε, ό,τι δεν θέλαμε αυτό δεν τρώγαμε· ό,τι θέλαμε αυτό καταναλώναμε, ό,τι δεν θέλαμε αυτό δεν καταναλώναμε· ό,τι θέλαμε αυτό γευόμασταν, ό,τι δεν θέλαμε αυτό δεν γευόμασταν· ό,τι θέλαμε αυτό πίναμε, ό,τι δεν θέλαμε αυτό δεν πίναμε· και επιτρεπτό τρώγαμε και ανεπίτρεπτο τρώγαμε· και επιτρεπτό καταναλώναμε και ανεπίτρεπτο καταναλώναμε· και επιτρεπτό γευόμασταν και ανεπίτρεπτο γευόμασταν· και επιτρεπτό πίναμε και ανεπίτρεπτο πίναμε· και την κατάλληλη ώρα τρώγαμε και την ακατάλληλη ώρα τρώγαμε· και την κατάλληλη ώρα καταναλώναμε και την ακατάλληλη ώρα καταναλώναμε· και την κατάλληλη ώρα γευόμασταν και την ακατάλληλη ώρα γευόμασταν· και την κατάλληλη ώρα πίναμε και την ακατάλληλη ώρα πίναμε· ακόμη και αυτό που μας δίνουν οι πιστοί οικοδεσπότες κατά τη διάρκεια της ημέρας σε ακατάλληλη ώρα, εξάισια στερεά ή μαλακή τροφή, σε αυτό αυτοί μου βάζουν, θα έλεγα, φίμωτρο'. Αυτός θυμωμένος και δυσανεκτός, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που φοβήθηκε τον κίνδυνο από τους κροκόδειλους, αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση, επέστρεψε σε κατώτερη ζωή. 'Κίνδυνος από τους κροκόδειλους', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη λαιμαργία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο κίνδυνος από τους κροκόδειλους.

«Και ποιος είναι, μοναχοί, ο κίνδυνος από τις δίνες; Εδώ, μοναχοί, κάποιος γιος καλής οικογένειας με πίστη εγκαταλείπει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή - 'Είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσανεκσία, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρξιακό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο· ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου'! Αυτός έχοντας αναχωρήσει έτσι, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει έναν οικοδεσπότη ή γιο οικοδεσπότη προικισμένο και εφοδιασμένο με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής να απολαμβάνει τη ζωή. Αυτός σκέφτεται: 'Εμείς πριν, όταν ήμασταν οικογενειάρχες, προικισμένοι και εφοδιασμένοι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής απολαμβάναμε τη ζωή· υπάρχουν όμως πλούτη στην οικογένειά μου. Είναι δυνατόν να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιόπαινες πράξεις. Γιατί να μην απαρνηθώ την εξάσκηση και επιστρέφοντας σε κατώτερη ζωή να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιόπαινες πράξεις'! Αυτός, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που φοβήθηκε τον κίνδυνο από τις δίνες, αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση, επέστρεψε σε κατώτερη ζωή. 'Κίνδυνος από τις δίνες', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία αυτών των πέντε ειδών αισθησιακής ηδονής. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο κίνδυνος από τις δίνες.

«Και ποιος είναι, μοναχοί, ο κίνδυνος από τους καρχαρίες; Εδώ, μοναχοί, κάποιος γιος καλής οικογένειας με πίστη εγκαταλείπει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή - 'Είμαι βυθισμένος στη γέννηση, στο γήρας, στον θάνατο, στις λύπες, στους θρήνους, στον πόνο, στη δυσανεκσία, στο άγχος, βυθισμένος στον υπαρξιακό πόνο, κυριευμένος από τον υπαρξιακό πόνο· ίσως να γινόταν γνωστό το τέλος αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου'! Αυτός έχοντας αναχωρήσει έτσι, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα,

με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που φοβήθηκε τον κίνδυνο από τους καρχαρίες, αφού απαρνήθηκε την εξάσκηση, επέστρεψε σε κατώτερη ζωή. 'Κίνδυνος από τους καρχαρίες', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για το γυναικείο φύλο. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο κίνδυνος από τους καρχαρίες. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κίνδυνοι που πρέπει να αναμένονται για κάποιον γιο καλής οικογένειας εδώ που έχει αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη διαφορά (πρώτη)

123. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο, αποστασιοποιημένο από τις ηδονές, αποστασιοποιημένο από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της συντροφιάς του Βράχμα. Των θεών της συντροφιάς του Βράχμα, μοναχοί, ένας κοσμικός κύκλος είναι η διάρκεια ζωής. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των ακτινοβόλων θεών. Των ακτινοβόλων θεών, μοναχοί, δύο κοσμικοί κύκλοι είναι η διάρκεια ζωής. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών που διαπερνώνται από ομορφιά. Των θεών που διαπερνώνται από ομορφιά, μοναχοί, τέσσερις κοσμικοί κύκλοι είναι η διάρκεια ζωής. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών του μεγάλου καρπού. Των θεών του μεγάλου καρπού, μοναχοί, πεντακόσιοι κοσμικοί κύκλοι είναι η διάρκεια ζωής. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη διαφορά (δεύτερη)

124. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο, αποστασιοποιημένο από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός, ό,τι εκεί υπάρχει που ανήκει στην ύλη, που ανήκει στο αίσθημα, που ανήκει στην αντίληψη, που ανήκει στις δραστηριότητες, που ανήκει στη συνείδηση, αυτές τις νοητικές καταστάσεις τις θεωρεί ως παροδικές, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση, ως ξένες, ως αποσύνθεση, ως κενές, ως μη-εαυτό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της αγνής διαμονής. Αυτή, μοναχοί, είναι η επαναγέννηση που δεν είναι κοινή με τους κοσμικούς ανθρώπους.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη

διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός, ό,τι εκεί υπάρχει που ανήκει στην ύλη, που ανήκει στο αίσθημα, που ανήκει στην αντίληψη, που ανήκει στις δραστηριότητες, που ανήκει στη συνείδηση, αυτές τις νοητικές καταστάσεις τις θεωρεί ως παροδικές, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση, ως ξένες, ως αποσύνθεση, ως κενές, ως μη-εαυτό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της αγνής διαμονής. Αυτή, μοναχοί, είναι η επαναγέννηση που δεν είναι κοινή με τους κοσμικούς ανθρώπους. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη φιλικότητα (πρώτη)

125. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της συντροφιάς του Βράχμα. Των θεών της συντροφιάς του Βράχμα, μοναχοί, ένας κοσμικός κύκλος είναι η διάρκεια ζωής. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο με νου συνοδευόμενο από συμπόνια... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αλτρουιστική χαρά... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αταραξία, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από αταραξία, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των ακτινοβόλων θεών. Των ακτινοβόλων θεών, μοναχοί, δύο κοσμικοί κύκλοι είναι η διάρκεια ζωής... κ.λπ... επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών που διαπερνώνται από ομορφιά. Των θεών που διαπερνώνται από ομορφιά, μοναχοί, τέσσερις κοσμικοί κύκλοι είναι η διάρκεια ζωής... κ.λπ... επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών του μεγάλου καρπού. Των θεών του μεγάλου καρπού, μοναχοί, πεντακόσιοι κοσμικοί κύκλοι είναι η διάρκεια ζωής. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του,

αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη φιλικότητα (δεύτερη)

126. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Αυτός, ό,τι εκεί υπάρχει που ανήκει στην ύλη, που ανήκει στο αίσθημα, που ανήκει στην αντίληψη, που ανήκει στις δραστηριότητες, που ανήκει στη συνείδηση, αυτές τις νοητικές καταστάσεις τις θεωρεί ως παροδικές, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση, ως ξένες, ως αποσύνθεση, ως κενές, ως μη-εαυτό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της αγνής διαμονής. Αυτή, μοναχοί, είναι η επαναγέννηση που δεν είναι κοινή με τους κοσμικούς ανθρώπους.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο με συμπόνια... κ.λπ... αλτρουιστική χαρά... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αταραξία, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από αταραξία, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Αυτός, ό,τι εκεί υπάρχει που ανήκει στην ύλη, που ανήκει στο αίσθημα, που ανήκει στην αντίληψη, που ανήκει στις δραστηριότητες, που ανήκει στη συνείδηση, αυτές τις νοητικές καταστάσεις τις θεωρεί ως παροδικές, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση, ως ξένες, ως αποσύνθεση, ως κενές, ως μη-εαυτό. Αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της αγνής διαμονής. Αυτή, μοναχοί, είναι η επαναγέννηση που δεν είναι κοινή με τους κοσμικούς ανθρώπους. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τα θαυμαστά του Ταθάγκατα (πρώτη)

127. «Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, εμφανίζονται τέσσερα θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα. Ποιοι τέσσερις; Όταν, μοναχοί, ο Μπόντχισαττα, έχοντας πέσει από τον κόσμο των Τουσίτα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας του, τότε στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Ακόμη και σε εκείνα τα μεσοκοσμικά διαστήματα, τα δυστυχισμένα, τα ακάλυπτα, τα σκοτεινά, τα βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτών της σελήνης και του ήλιου, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, η λάμψη δεν φτάνει, ακόμη και εκεί εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες

φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Και τα όντα που έχουν γεννηθεί εκεί, με εκείνο το φως αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο - "Υπάρχουν, αγαπητέ, και άλλα όντα που έχουν γεννηθεί εδώ". Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, τότε στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Ακόμη και σε εκείνα τα μεσοκοσμικά διαστήματα, τα δυστυχημένα, τα ακάλυπτα, τα σκοτεινά, τα βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτών της σελήνης και του ήλιου, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, η λάμψη δεν φτάνει, ακόμη και εκεί εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Και τα όντα που έχουν γεννηθεί εκεί, με εκείνο το φως αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο - "Υπάρχουν, αγαπητέ, και άλλα όντα που έχουν γεννηθεί εδώ". Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το δεύτερο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, τότε στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Ακόμη και σε εκείνα τα μεσοκοσμικά διαστήματα, τα δυστυχημένα, τα ακάλυπτα, τα σκοτεινά, τα βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτών της σελήνης και του ήλιου, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, η λάμψη δεν φτάνει, ακόμη και εκεί εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Και τα όντα που έχουν γεννηθεί εκεί, με εκείνο το φως αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο - "Υπάρχουν, αγαπητέ, και άλλα όντα που έχουν γεννηθεί εδώ". Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το τρίτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, όταν ο Τατχάγκατα θέτει σε κίνηση τον ανυπέρβλητο τροχό της Διδασκαλίας, τότε στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Ακόμη και σε εκείνα τα μεσοκοσμικά διαστήματα, τα δυστυχημένα, τα ακάλυπτα, τα σκοτεινά, τα βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτών της σελήνης και του ήλιου, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, η λάμψη δεν φτάνει, ακόμη και εκεί εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Και τα όντα που έχουν γεννηθεί εκεί, με εκείνο το φως αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο - "Υπάρχουν, αγαπητέ, και άλλα όντα που έχουν γεννηθεί εδώ". Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το τέταρτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται. Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτά τα τέσσερα θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα εμφανίζονται». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα θαυμαστά του Τατχάγκατα (δεύτερη)

128. «Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, εμφανίζονται τέσσερα θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα. Ποιοι τέσσερις; Η γενιά, μοναχοί, απολαμβάνει την προσκόλληση, ευχαριστείται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση· αυτή, όταν διδάσκεται από τον Τατχάγκατα η Διδασκαλία για τη μη προσκόλληση, ακούει, δίνει το αυτί της, εδραιώνει τον νου της για κατανόηση. Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται.

«Η γενιά, μοναχοί, απολαμβάνει την αλαζονεία, ευχαριστείται με την αλαζονεία, αγάλλεται στην αλαζονεία. Αυτή, όταν διδάσκεται από τον Τατχάγκατα η Διδασκαλία για την απομάκρυνση της αλαζονείας, ακούει, δίνει το αυτί της, εδραιώνει τον νου της για κατανόηση. Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το δεύτερο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται.

«Η γενιά, μοναχοί, απολαμβάνει τη μη γαλήνη, ευχαριστείται με τη μη γαλήνη, αγάλλεται στη μη γαλήνη. Αυτή, όταν διδάσκεται από τον Τατχάγκατα η Διδασκαλία που οδηγεί στη γαλήνη, ακούει, δίνει το αυτί της, εδραιώνει τον νου της για κατανόηση. Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το τρίτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται.

«Η γενιά, μοναχοί, έχει περιέλθει σε άγνοια, έχει γίνει σαν αυγό, είναι περιτυλιγμένη. Αυτή, όταν διδάσκεται από τον Τατχάγκατα η Διδασκαλία για την απομάκρυνση της άγνοιας, ακούει, δίνει το αυτί της, εδραιώνει τον νου της για κατανόηση. Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτό είναι το τέταρτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο που εμφανίζεται. Με την εμφάνιση του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτά τα τέσσερα θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα εμφανίζονται». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τα θαυμαστά του Άναντα

129. «Υπάρχουν, μοναχοί, τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα. Ποιοι τέσσερις; Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση μοναχών, όταν ο Άναντα σιωπά.

«Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών γυναικών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση μοναχών γυναικών, όταν ο Άναντα σιωπά.

«Αν, μοναχοί, η συνέλευση λαϊκών ακολούθων πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση λαϊκών ακολούθων, όταν ο Άναντα σιωπά.

«Αν, μοναχοί, η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών, όταν ο Άναντα σιωπά. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα». Ένατη.

10. Η ομιλία για τα θαυμαστά του παγκόσμιου μονάρχη

130. «Υπάρχουν, μοναχοί, τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη. Ποιοι τέσσερις; Αν, μοναχοί, η συνέλευση της πολεμικής κάστας πλησιάζει τον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης μιλάει, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση της πολεμικής κάστας, όταν ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης σιωπά.

Αν, μοναχοί, η συνέλευση βραχμάνων πλησιάζει τον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης μιλάει, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση βραχμάνων, όταν ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης σιωπά.

Αν, μοναχοί, η συνέλευση οικοδεσποτών πλησιάζει τον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης μιλάει, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση οικοδεσποτών, όταν ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης σιωπά.

Αν, μοναχοί, η σύναξη ασκητών πλησιάζει τον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης μιλάει, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η σύναξη ασκητών, όταν ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης σιωπά. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη.

Ακριβώς έτσι, μοναχοί, υπάρχουν τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα. Ποιοι τέσσερις; Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση μοναχών, όταν ο Άναντα σιωπά.

Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών γυναικών... κ.λπ... αν, μοναχοί, η συνέλευση λαϊκών ακολούθων... κ.λπ... αν, μοναχοί, η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη και με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών, όταν ο Άναντα σιωπά. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του φόβου τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αυτοεπίκριση και κύμα, και δύο είναι διαφορετικά και δύο είναι·
Φιλικότητα δύο και θαυμαστά, τα άλλα και έτσι δύο.

4. Το κεφάλαιο για τα άτομα

1. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

131. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, σε κάποιο άτομο οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, σε κάποιο άτομο οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, σε κάποιο άτομο οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Εδώ επίσης, μοναχοί, σε κάποιο άτομο οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης έχουν εγκαταλειφθεί.

Σε ποιο άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί; Στον άπαξ επιστρέφοντα. Σε αυτό λοιπόν το άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Σε ποιο άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί; Στον ανοδικά πορευόμενο προς τον υψηλότερο θεϊκό κόσμο Ακανίττα. Σε αυτό λοιπόν το άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης δεν έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Σε ποιο άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί; Στον επιτυγχάνοντα το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα. Σε αυτό λοιπόν το άτομο,

μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Σε ποιο άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης έχουν εγκαταλειφθεί; Στον Άξιο. Σε αυτό λοιπόν το άτομο, μοναχοί, οι κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση επαναγέννησης έχουν εγκαταλειφθεί, οι νοητικοί δεσμοί που οδηγούν στην απόκτηση ύπαρξης έχουν εγκαταλειφθεί. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την οξυδέρκεια

132. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός με συνδεδεμένη οξυδέρκεια, όχι με ελεύθερη οξυδέρκεια· αυτός με ελεύθερη οξυδέρκεια, όχι με συνδεδεμένη οξυδέρκεια· αυτός και με συνδεδεμένη οξυδέρκεια και με ελεύθερη οξυδέρκεια· αυτός ούτε με συνδεδεμένη οξυδέρκεια ούτε με ελεύθερη οξυδέρκεια - Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για αυτόν που κατανοεί γρήγορα

133. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που κατανοεί γρήγορα, αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης, αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση, αυτός για τον οποίο οι λέξεις είναι το μέγιστο - Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον καρπό της εργασίας

134. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτό που ζει από τον καρπό της εργασίας αλλά όχι από τον καρπό της πράξης, αυτό που ζει από τον καρπό της πράξης αλλά όχι από τον καρπό της εργασίας, αυτό που ζει και από τον καρπό της εργασίας και από τον καρπό της πράξης, αυτό που δεν ζει ούτε από τον καρπό της εργασίας ούτε από τον καρπό της πράξης - Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το αξιόμμεμπτο

135. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που έχει σφάλμα, αυτός που έχει πολλά σφάλματα, αυτός που έχει λίγα σφάλματα, αυτός που είναι χωρίς σφάλμα.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει σφάλμα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με σφαλερή σωματική πράξη, είναι προικισμένο με σφαλερή λεκτική πράξη, είναι προικισμένο με σφαλερή νοητική πράξη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει σφάλμα.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει πολλά σφάλματα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι προικισμένο συχνά με σφαλερή σωματική πράξη, σπάνια με ασφαλή· είναι προικισμένο συχνά με σφαλερή λεκτική πράξη, σπάνια με ασφαλή· είναι προικισμένο

συχνά με σφαλερή νοητική πράξη, σπάνια με ασφαλή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει πολλά σφάλματα.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει λίγα σφάλματα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι προικισμένο συχνά με ασφαλή σωματική πράξη, σπάνια με σφαλερή· είναι προικισμένο συχνά με ασφαλή λεκτική πράξη, σπάνια με σφαλερή· είναι προικισμένο συχνά με ασφαλή νοητική πράξη, σπάνια με σφαλερή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει λίγα σφάλματα.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι χωρίς σφάλμα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ασφαλή σωματική πράξη, είναι προικισμένο με ασφαλή λεκτική πράξη, είναι προικισμένο με ασφαλή νοητική πράξη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι χωρίς σφάλμα. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για την ηθική

136. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν είναι αυτός που εκπληρώνει τις ηθικές αρχές, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την αυτοσυγκέντρωση, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει τη σοφία.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αυτός που εκπληρώνει τις ηθικές αρχές, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την αυτοσυγκέντρωση, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει τη σοφία.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αυτός που εκπληρώνει τις ηθικές αρχές, είναι αυτός που εκπληρώνει την αυτοσυγκέντρωση, δεν είναι αυτός που εκπληρώνει τη σοφία.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αυτός που εκπληρώνει τις ηθικές αρχές, είναι αυτός που εκπληρώνει την αυτοσυγκέντρωση, είναι αυτός που εκπληρώνει τη σοφία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για την ηθική

137. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν σέβεται την ηθική ούτε έχει την ηθική ως κυρίαρχη, δεν σέβεται την αυτοσυγκέντρωση ούτε έχει την αυτοσυγκέντρωση ως κυρίαρχη, δεν σέβεται τη σοφία ούτε έχει τη σοφία ως κυρίαρχη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο σέβεται την ηθική και έχει την ηθική ως κυρίαρχη, αλλά δεν σέβεται την αυτοσυγκέντρωση ούτε έχει την αυτοσυγκέντρωση ως κυρίαρχη, δεν σέβεται τη σοφία ούτε έχει τη σοφία ως κυρίαρχη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο σέβεται την ηθική και έχει την ηθική ως κυρίαρχη, σέβεται την αυτοσυγκέντρωση και έχει την αυτοσυγκέντρωση ως κυρίαρχη, αλλά δεν σέβεται τη σοφία ούτε έχει τη σοφία ως κυρίαρχη.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο σέβεται την ηθική και έχει την ηθική ως κυρίαρχη, σέβεται την αυτοσυγκέντρωση και έχει την αυτοσυγκέντρωση ως κυρίαρχη, σέβεται τη σοφία και έχει τη σοφία ως κυρίαρχη. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον κοντινό

138. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός με αποσυρμένο σώμα αλλά μη αποσυρμένο νου, αυτός με μη αποσυρμένο σώμα αλλά αποσυρμένο νου, αυτός με μη αποσυρμένο σώμα και μη αποσυρμένο νου, και αυτός με αποσυρμένο σώμα και αποσυρμένο νου.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει αποσυρμένο σώμα αλλά μη αποσυρμένο νου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Αυτός εκεί σκέφτεται ηδονικούς λογισμούς, σκέφτεται λογισμούς του θυμού, σκέφτεται λογισμούς της βίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει αποσυρμένο σώμα αλλά μη αποσυρμένο νου.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει μη αποσυρμένο σώμα αλλά αποσυρμένο νου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Αυτός εκεί σκέφτεται λογισμούς της απάρνησης, σκέφτεται λογισμούς του μη θυμού, σκέφτεται λογισμούς της μη βίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει μη αποσυρμένο σώμα αλλά αποσυρμένο νου.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει μη αποσυρμένο σώμα και μη αποσυρμένο νου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Αυτός εκεί σκέφτεται ηδονικούς λογισμούς, σκέφτεται λογισμούς του θυμού, σκέφτεται λογισμούς της βίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει μη αποσυρμένο σώμα και μη αποσυρμένο νου.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχει αποσυρμένο σώμα και αποσυρμένο νου; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Αυτός εκεί σκέφτεται λογισμούς της απάρνησης, σκέφτεται λογισμούς του μη θυμού, σκέφτεται λογισμούς της μη βίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχει αποσυρμένο σώμα και αποσυρμένο νου. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον διδάσκαλο της Διδασκαλίας

139. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις διδάσκαλοι της Διδασκαλίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει λίγο και ασυνάρτητα· και η ακολουθία του δεν είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος, μοναχοί, διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει λίγο και συνάρτητο· και η ακολουθία του είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος, μοναχοί, διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει πολύ και ασυνάρτητα· και η ακολουθία του δεν είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος, μοναχοί, διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας.

Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος διδάσκαλος της Διδασκαλίας μιλάει πολύ και συνάρτητα· και η ακολουθία του είναι επιδέξια ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο. Ένας τέτοιος, μοναχοί, διδάσκαλος της Διδασκαλίας σε μια τέτοια ακολουθία θεωρείται ακριβώς ως διδάσκαλος της Διδασκαλίας. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις διδάσκαλοι της Διδασκαλίας». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον συζητητή

140. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις ομιλητές. Ποιοι τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, ομιλητής που οδηγείται σε εξάντληση ως προς το νόημα, όχι ως προς τη φρασεολογία· υπάρχει, μοναχοί, ομιλητής που οδηγείται σε εξάντληση ως προς τη φρασεολογία, όχι ως προς το νόημα· υπάρχει, μοναχοί, ομιλητής που οδηγείται σε εξάντληση τόσο ως προς το νόημα όσο και ως προς τη φρασεολογία· υπάρχει, μοναχοί, ομιλητής που δεν οδηγείται σε εξάντληση ούτε ως προς το νόημα ούτε ως προς τη φρασεολογία. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ομιλητές. Αυτό είναι αδύνατον, μοναχοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, κάποιος προικισμένος με τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις να οδηγηθεί σε εξάντληση είτε ως προς το νόημα είτε ως προς τη φρασεολογία». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του ατόμου τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Νοητικός δεσμός, οξυδέρκεια, αυτός που κατανοεί γρήγορα, εργασία· με σφάλμα, δύο ηθικές, κοντά, Διδασκαλία και ομιλητής.

5. Το κεφάλαιο για τις λαμπρότητες

1. Η ομιλία για τη λάμψη

141. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις λάμπεις. Ποιοι τέσσερις; Η λάμψη της σελήνης, η λάμψη του ήλιου, η λάμψη της φωτιάς, η λάμψη της σοφίας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις λάμπεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων λάμπων, δηλαδή η λάμψη της σοφίας». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη φωτεινότητα

142. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις λάμπεις. Ποιοι τέσσερις; Η λάμψη της σελήνης, η λάμψη του ήλιου, η λάμψη της φωτιάς, η λάμψη της σοφίας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις λάμπεις. Αυτή είναι η κορυφαία, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων λάμπων, δηλαδή η λάμψη της σοφίας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το φως

143. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα φώτα. Ποιοι τέσσερις; Το φως της σελήνης, το φως του ήλιου, το φως της φωτιάς, το φως της σοφίας - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα φώτα. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων φώτων, δηλαδή το φως της σοφίας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη λαμπρότητα

144. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα φώτα. Ποιοι τέσσερις; Το φως του φεγγαριού, το φως του ήλιου, το φως της φωτιάς, το φως της σοφίας - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα φώτα. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων φώτων, δηλαδή το φως της σοφίας». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το φως

145. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα φώτα. Ποιοι τέσσερις; Το φως της σελήνης, το φως του ήλιου, το φως της φωτιάς, το φως της σοφίας - αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα φώτα. Αυτό είναι το κορυφαίο, μοναχοί, μεταξύ αυτών των τεσσάρων φώτων, δηλαδή το φως της σοφίας». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τον χρόνο

146. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις χρόνοι. Ποιοι τέσσερις; Την κατάλληλη στιγμή η ακοή της Διδασκαλίας, την κατάλληλη στιγμή η συζήτηση της Διδασκαλίας, την κατάλληλη στιγμή η διεισδυτική κατανόηση, την κατάλληλη στιγμή η διόραση - αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις χρόνοι». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον χρόνο (δεύτερη)

147. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις χρόνοι που όταν αναπτύσσονται ορθά και εφαρμόζονται ορθά, σταδιακά οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποιοι τέσσερις; Την κατάλληλη στιγμή η ακοή της Διδασκαλίας, την κατάλληλη στιγμή η συζήτηση της Διδασκαλίας, την κατάλληλη στιγμή η διεισδυτική κατανόηση, την κατάλληλη στιγμή η διόραση - αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις χρόνοι που όταν αναπτύσσονται ορθά και εφαρμόζονται ορθά, σταδιακά οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

«Όπως, μοναχοί, όταν ο ουρανός βρέχει με μεγάλες σταγόνες στην κορυφή του βουνού, εκείνο το νερό κυλώντας κατά την κλίση γεμίζει τις σχισμές, τις ρωγμές και τα ρυάκια του βουνού· όταν οι σχισμές, οι ρωγμές και τα ρυάκια του βουνού γεμίσουν, γεμίζουν τις μικρές λίμνες· όταν οι μικρές λίμνες γεμίσουν, γεμίζουν τις μεγάλες λίμνες· όταν οι μεγάλες λίμνες γεμίσουν, γεμίζουν τα μικρά ποτάμια· όταν τα μικρά ποτάμια γεμίσουν, γεμίζουν τα μεγάλα ποτάμια· όταν τα μεγάλα ποτάμια γεμίσουν, γεμίζουν τη θάλασσα. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις χρόνοι όταν αναπτύσσονται ορθά και εφαρμόζονται ορθά, σταδιακά οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την κακή συμπεριφορά

148. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι κακές λεκτικές συμπεριφορές. Ποιες τέσσερις; Η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κακές λεκτικές συμπεριφορές». Ογδοη.

9. Η ομιλία για την καλή συμπεριφορά

149. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι καλές λεκτικές συμπεριφορές. Ποιες τέσσερις; Αληθινή ομιλία, μη διχαστική ομιλία, ήπια ομιλία, συνετή ομιλία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις καλές λεκτικές συμπεριφορές». Ένατη.

10. Η ομιλία για την ουσία

150. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ουσίες. Ποιοι τέσσερις; Η ουσία της ηθικής, η ουσία της αυτοσυγκέντρωσης, η ουσία της σοφίας, η ουσία της απελευθέρωσης - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ουσίες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της λάμψης πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ακτινοβολία, λάμψη και φως, φωτεινότητα και φώτα·
δύο χρόνοι, ιδιοσυγκρασία και δύο, με την ουσία αυτά τα δέκα.

Τα τρίτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 04. Το βιβλίο των τεσσάρων. 3. Η τρίτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org